

CONVENȚIA PENTRU REPRIMAREA TRAFICULUI CU FIINȚE UMANE ȘI A EXPLOATĂRII PROSTITUȚIEI SEMENILOR*

PREAMBUL

Considerând că prostituția și răul care o însoțește, traficul cu ființe umane în vederea prostituării lor sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanei umane și pun în pericol bunăstarea individului, a familiei și a comunității,

Considerând că în ceea ce privește reprimarea comerțului cu femei și copii, instrumentele internaționale următoare sunt în vigoare:

1. Acordul internațional din 18 mai 1904 cu privire la reprimarea traficului de femei, amendat prin Protocolul aprobat de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 3 decembrie 1948;

2. Convenția internațională din 4 mai 1910 cu privire la reprimarea traficului cu femei, amendat prin protocolul sus-menționat;

3. Convenția internațională din 30 septembrie 1921 cu privire la reprimarea traficului cu femei și copii, amendată prin Protocolul aprobat de Adunarea generală a Națiunilor Unite, la 20 octombrie 1947;

4. Convenția internațională din 11 octombrie 1933 cu privire la traficul cu femei majore, amendată prin protocolul sus-menționat,

Considerând că Societatea Națiunilor a elaborat în 1937 un proiect de Convenție cu privire la domeniul instrumentelor sus-menționate,

Considerând că evoluția începută în 1937 permite încheierea unei Convenții care unifică instrumentele menționate mai sus și întrunește esența proiectului de Convenție din 1937 cu amendamente care s-au considerat că este bine să-i fie adăugate.

În consecință părțile contractante se pun de acord asupra a ceea ce urmează:

ARTICOLUL 1

Părțile la prezenta Convenție decid pedepsirea oricărei persoane care, pentru a satisface pasiunile altuia:

1. Ademeneste, atrage sau îndeamnă, în vederea prostituării, o altă persoană, chiar cu consimțământul acesteia;

2. Exploatează prostituția unei alte persoane chiar cu consimțământul acesteia.

ARTICOLUL 2

Părțile la prezenta Convenție convin, de asemenea, să pedepsească orice persoană care:

1. Ține, conduce sau cu bună știință finanțează sau contribuie la finanțarea unei case de toleranță.

2. Dă sau ia în folosință, cu bună știință, în totalitate sau în parte, un imobil sau un alt loc în scopul prostituării altei persoane.

* Aprobata de Adunarea generală a Națiunilor Unite prin Rezoluția 317 (IV) din 2 decembrie 1949. Intrată în vigoare la 25 iulie 1951, conform dispozițiilor art. 24.

România a aderat la Convenție la 10 decembrie 1954 prin Decretul nr. 482, publicat în „Buletinul Oficial al României”, Partea I, nr. 46 din 10 decembrie 1954.

ARTICOLUL 3

În măsura în care legislația națională permite, orice tentativă și orice act pregătit în vederea comiterii infracțiunilor vizate în articolul 1 și în articolul 2, trebuie de asemenea pedepsite.

ARTICOLUL 4

În măsura în care, legislația națională permite participarea intenționată la actele vizate în articolele 1 și 2 de mai sus, este, de asemenea, pasibilă de pedeapsă. În măsura în care legislația națională permite, actele de participare vor fi considerate ca infracțiuni distincte în oricare situație în care va trebui să se procedeze astfel pentru a împiedica sustragerea de la aplicarea pedepsei.

ARTICOLUL 5

În toate cazurile în care o persoană lezată este autorizată prin legislația națională să se constituie parte civilă în cazul oricăreia dintre infracțiunile vizate în prezenta Convenție, și străinii vor fi autorizați să se constituie parte civilă în aceleași condiții ca și cetățenii țării respective.

ARTICOLUL 6

Fiecare dintre părțile la prezenta Convenție sunt de acord să ia toate măsurile necesare pentru abrogarea sau abolirea oricărei legi, oricărei reglementări și oricărei practici administrative potrivit cărora persoanele care se pretează sau sunt bănuite a se preta la prostituare trebuie înscrise în registre speciale, să posedate acte speciale, sau să se conformeze la condiții excepționale de supraveghere sau de declarare.

ARTICOLUL 7

Orice condamnare anterioară pronunțată într-un stat străin pentru unul din actele vizate în prezenta Convenție va fi, în măsura în care legislația națională o permite, luată în considerare:

1. Pentru stabilirea recidivei;
2. Pentru pronunțarea incapacității, a decăderii sau a interdicției de drept public sau civil.

ARTICOLUL 8

Actele vizate în articolele 1 și 2 ale prezentei Convenții vor fi considerate drept cazuri de extrădare în cazul oricărui tratat de extrădare, încheiat sau în curs de încheiere între părțile la prezenta Convenție. Părțile la prezenta Convenție care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat vor recunoaște actele vizate de articolele 1 și 2 ale prezentei Convenții, drept cazuri de extrădare între ele. Extrădarea va fi acordată conform dreptului statului solicitat.

ARTICOLUL 9

Cetățenii unui stat a cărui legislație nu admite extrădarea conaționalilor și care au intrat în statul respectiv după ce au comis în străinătate unul dintre actele vizate în articolele 1 și 2 ale prezentei Convenții, trebuie aduși în fața tribunalelor propriului stat și pedepsiți de către acestea. Această dispoziție nu este obligatorie dacă într-un caz asemănător care interesează părțile la prezenta Convenție, extrădarea unui străin nu poate fi acordată.

ARTICOLUL 10

Dispozițiile articolului 9 nu se aplică în cazul în care inculpatul a fost judecat într-un stat și în caz de condamnare, atunci când și-a executat pedeapsa sau a beneficiat de o înlocuire sau de reducere a pedepsei prevăzută de legea statutului sus-menționat.

ARTICOLUL 11

Nici una dintre dispozițiile prezentei Convenții nu va fi interpretată ca constituind o atingere față de atitudinea unei părți la sus-menționata Convenție, față de problema generală a competenței și jurisdicției penale ca problemă de drept internațional.

ARTICOLUL 12

Prezenta Convenție nu aduce atingere principiului potrivit căruia actele pe care le vizează trebuie calificate, urmărite și judecate în fiecare stat, conform legislației naționale.

ARTICOLUL 13

Părțile la prezenta Convenție sunt ținute să execute comisiile rogatorii cu privire la infracțiunile vizate de Convenție conform legislației lor naționale și practicii lor în materie. Transmisia comisiilor rogatorii trebuie operată:

1. Fie pe calea comunicării directe între autoritățile judecătorești;
2. Fie prin corespondență directă între miniștrii de justiție ai celor două state sau prin trimiterea directă, printr-o altă autoritate competentă a statului solicitant, ministrului justiției al statului solicitat;
3. Fie prin intermediul unui agent diplomatic sau consular al statului solicitant în statul solicitat; acest agent va trimite direct comisiile rogatorii la autoritatea judiciară competentă sau la autoritatea indicată de guvernul statului solicitat și va primi direct de la această autoritate piesele constituante executării comisiilor rogatorii.

În cazurile 1 și 3 copia comisiei rogatorii va fi întotdeauna adresată și autorității superioare a statului solicitat.

În lipsa unei înțelegeri contrare, comisia rogatorie trebuie să fie redactată în limba autorității solicitante, sub rezerva ca statutul solicitat să aibă dreptul de a cere o traducere făcută în limba sa și certificată de către autoritatea solicitantă.

Fiecare parte la prezenta Convenție va face cunoscut printr-o comunicare adresată tuturor celorlalte părți la Convenție acelea dintre modurile de transmitere sus-menționate pe care le admite pentru comisiile rogatorii ale părții menționate.

Până în momentul în care un stat va face o asemenea comunicare, procedura în vigoare a comisiilor rogatorii va fi menținută.

Executarea comisiei rogatorii nu va putea determina rambursarea nici unui drept sau cheltuieli în afară de cheltuielile de expertiză.

Nimic din prezentul articol nu va putea fi interpretat ca fiind un angajament din partea părților la prezenta Convenție de a admite o derogare pentru legile lor în ceea ce privește procedura și metodele folosite pentru stabilirea dovezii în materie represivă.

ARTICOLUL 14

Fiecare dintre părțile la prezenta Convenție trebuie să creeze sau să mențină un serviciu însărcinat cu coordonarea și centralizarea rezultatelor cercetărilor referitoare la infracțiunile vizate în prezenta Convenție.

Aceste servicii vor trebui să centralizeze toate informațiile care ar putea ajuta la prevenirea și reprimarea infracțiunilor vizate de prezenta Convenție, și vor trebui să se mențină în contact strâns cu serviciile corespunzătoare celorlalte state.

ARTICOLUL 15

În măsura în care legislația națională permite și consideră util, autoritățile însărcinate cu serviciile menționate în articolul 14 vor da autorităților însărcinate cu serviciile corespunzătoare din celelalte țări informațiile următoare:

1. Informații privind orice infracțiune sau tentativă de infracțiune vizată în prezenta Convenție;

2. Informații privind cercetările, urmările, arestările, condamnările, refuzul intrării sau expulzarea persoanelor vinovate de una dintre infracțiunile vizate în prezenta Convenție ca și deplasările acestor persoane și orice alte informații utile în această privință.

Informațiile furnizate vor include în special semnalmentele delincvenților, amprentele lor digitale și fotografia lor, indicații asupra obiceiurilor, procesele-verbale ale poliției și cazierul judiciar.

ARTICOLUL 16

Părțile la prezenta Convenție sunt de acord să ia sau să încurajeze, prin intermediul serviciilor sociale, economice, de învățământ, de igienă și alte servicii conexe, indiferent că sunt publice sau private, măsurile adecvate pentru prevenirea prostituției și asigurarea reeducării și reclasării victimelor prostituției și ale infracțiunilor vizate în prezenta Convenție.

ARTICOLUL 17

Părțile la prezenta Convenție sunt de acord, în ceea ce privește imigrarea și emigrarea, să ia sau să mențină în vigoare, în limitele obligațiilor lor definitive prin prezenta Convenție, măsuri care să combată traficul cu persoane de un sex sau altul, în scopul prostituției.

În special, ele se angajează:

1. Să adopte reglementările necesare pentru protejarea imigranților sau emigranților, în special a femeilor și copiilor, atât în locurile de sosire și de plecare, ca și în timpul drumului;

2. Să dea dispoziții pentru organizarea unei propagande corespunzătoare care să atragă atenția asupra pericolului acestui gen de trafic;

3. Să ia măsuri corespunzătoare ca să se exercite o supraveghere în gări, aeroporturi, porturi maritime, în cursul călătoriei și în locurile publice, în vederea împiedicării traficului internațional cu oameni în scopul prostituției;

4. Să ia măsuri corespunzătoare ca autoritățile competente să fie prevenite de sosirea persoanelor care par vinovate, complice, sau victime ale acestui trafic.

ARTICOLUL 18

Părțile la prezenta Convenție se angajează să strângă, în conformitate cu condițiile stipulate în legislația lor națională, declarațiile persoanelor de alte naționalități care se dedau la prostituție, în vederea stabilirii identității lor și a stării lor civile și de a cerceta cine le-a determinat să-și părăsească țara. Aceste informații vor fi comunicate autorităților statului de origine al persoanelor sus-menționate în vederea unei eventuale repatrieri.

ARTICOLUL 19

Părțile la prezenta Convenție se angajează, în condițiile prevăzute de legislația lor națională, și fără a prejudicia urmărirea sau orice altă acțiune intentată, pentru infracțiuni față de dispozițiile lor și față de care poate:

1. Să ia măsurile necesare pentru a satisface nevoile și a asigura întreținerea provizorie a victimelor traficului internațional în scopul prostituției, atunci când ele sunt lipsite de resurse, așteptând să fie luate toate măsurile în vederea repatrierii lor;

2. Să repatrieze acele persoane vizate în articolul 18 care doresc sau care sunt chemate de persoane care au autoritate asupra lor și cele asupra cărora s-a hotărât expulzarea conform legii. Repatrierea nu va fi efectuată decât după stabilirea, în colaborare cu statul de destinație, a identității și a naționalității, ca și a locului și datei sosirii la frontieră. Fiecare din părțile la prezenta Convenție va facilita tranzitul persoanelor în cauză pe teritoriul său.

În cazul în care persoanele vizate la alineatul precedent nu vor putea achita ele însele cheltuielile pentru repatrierea lor sau nu au soț, părinte, sau tutore care să plătească pentru ele, cheltuielile de repatriere vor cădea în sarcina statului în care se găsesc până la frontieră, în portul de îmbarcare, sau la aeroportul cel mai apropiat în direcția statului de origine, iar de aici, în sarcina statului de origine.

ARTICOLUL 20

Părțile la prezenta Convenție se angajează, dacă nu au făcut-o până acum, să ia măsurile necesare pentru a exercita o supraveghere asupra birourilor și agențiilor de plasare, în vederea evitării ca persoanele care caută de lucru, în special femeile și copiii, să fie expuse la pericolul prostituției.

ARTICOLUL 21

Părțile la prezenta Convenție vor comunica Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite legile și reglementările proprii în vigoare și, anual, orice noi texte de lege sau reglementări referitoare la obiectul prezentei Convenții, ca și toate măsurile pe care le vor lua, pentru aplicarea Convenției. Informațiile primite vor fi publicate periodic de către Secretarul general și adresate tuturor membrilor Organizației Națiunilor Unite și statelor nemembre, cărora prezenta Convenție le-a fost comunicată în mod oficial, în conformitate cu dispozițiile articolului 23.

ARTICOLUL 22

Orice diferend între părțile la prezenta Convenție referitoare la interpretarea sau aplicarea acesteia, care nu a putut fi reglementat prin alte mijloace, va fi supus, la cererea uneia din părți, Curții Internaționale de Justiție.

ARTICOLUL 23

Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite și oricărui alt stat, căruia Consiliul Economic și Social i-a adresat o invitație în acest sens.

Ea va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

În termenii prezentei Convenții, cuvântul „stat“ va desemna și toate coloniile și teritoriile sub tutelă, dependente de statul care semnează sau ratifică Convenția sau aderă la ea, ca și toate teritoriile pe care acest stat le reprezintă pe plan internațional.

ARTICOLUL 24

Prezenta Convenție va intra în vigoare la 90 de zile de la data depunerii al celui de-al doilea instrument de ratificare sau aderare.

Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica sau vor adera după depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare sau aderare, ea va intra în vigoare la 90 de zile după depunerea de către acest stat a instrumentelor sale de ratificare sau aderare.

ARTICOLUL 25

La expirarea unui termen de cinci ani, de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții, orice parte la Convenție poate să o denunțe printr-o notificare scrisă adresată Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

Denunțarea va intra în vigoare, pentru partea interesată, la un an după data la care ea a fost primită de către Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 26

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va notifica tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite și tuturor statelor membre menționate în articolul 23:

- a) Semnările, ratificările și aderările primite în aplicarea articolului 23;

b) Data la care prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu articolul 24;

c) Denunțările primite în aplicarea articolului 25.

ARTICOLUL 27

Fiecare parte la prezenta Convenție se angajează să ia, în conformitate cu constituția sa, măsuri legislative sau de altă natură necesare pentru asigurarea aplicării Convenției.

ARTICOLUL 28

Dispozițiile prezentei Convenții anulează și înlocuiesc, între părți, dispozițiile instrumentelor internaționale menționate în alineatele 1, 2, 3 și 4 ale paragrafului 2 din preambul; fiecare dintre aceste instrumente vor fi considerate ca încetând să mai fie în vigoare atunci când toate părțile la un asemenea instrument vor deveni părți la prezenta Convenție.

PROTOCOL DE ÎNCHEIERE

Nici una dintre dispozițiile prezentei Convenții nu va trebui să fie considerată ca aducând atingere oricărei legislații prevăzute pentru aplicarea dispozițiilor în scopul suprimării traficului internațional cu oameni și a exploatării oamenilor în scopul prostituției prin condiții mai riguroase decât cele prevăzute în prezenta Convenție.

Dispozițiile articolelor 23 și 26 ale Convenției vor fi aplicabile și la prezentul Protocol.